

Vuoristoradan päätepysäkki

Julkaistu 5.8.2016

Aloitin juomisen vain noin 12-vuotiaana arkana poikana ja pimeintä on, että aloituksessa keskeistä roolia näytteli oma isäni. Vanhempani erosivat, kun olin 11-vuotias ja tästä aiheutunutta yksinäisyyttä lievittääkseen ilmeisesti isäni tutustutti minut lähes kädestä pitäen oluen ja muiden alkoholijuomien ihmeelliseen maailmaan. Olin käytännössä alkoholisti jo 15-vuotiaana. Opiskelut eivät yllättäen onnistuneet lukion jälkeen, jonka fiksuna kaverina läpäisin laudaturin arvoisin paperein juurikaan lukematta.

Ajauduin sosiaalialan töihin ja join jatkuvasti seurauksista piittaamatta 25-vuotta. 30-vuotiaana avioiduin ja 35-vuotiaana olin kahden lapsen isä. Elämän dynamo oli alkoholi, joka täytti suurta tyhjyyttä ja vuorotellen pahensi ja lievitti käyttämättömien lahjojen aiheuttamaa katkeruutta ja avuttomuuden tunnetta. Lopettaminen nousi ajatuksena pintaan kerta toisensa jälkeen ja yritykset kariutuivat aina.

Viime kesänä sain autoa ajaessani paniikkihäiriökohtauksen, joka olisi voinut viedä henkeni. Pelästyin tästä lopulta niin, että sain korkin kiinni. Nyt takana on reilu vuosi raittiutta ilman ulkopuolista apua enkä päivääkään vaihtaisi pois, vaikka helppoa ei ole ollut.

Kiitos ja voimaa kaikille.

Nimimerkki:

Jack Black

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/vuoristoradan-paatepysakki>